

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

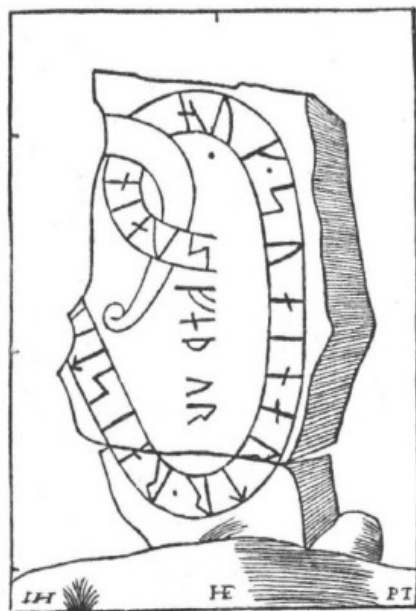
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

100. Ringarums kyrka, Ringarums sn, Hammarkinds hd.

Pl. XXXIII. Fig. 2.

Litteratur: B. 925; L. 1123; W. 56; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 334; P. A. Säve, *ATS.* II, s. 112; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1885, IV, s. 59, teckn. s. 60.

B. 925.

Peringskiölds uppgift om runstenen lyder: »på Ringarums Kyrkeäng, kallat Ringsteen», Broocman säger: »på Sörby Oppegårds ägor Öster ifrån Kyrkan». P. A. Säve och Nordenskiöld funno den liggande i vapenhuset till kyrkan. Vid mitt besök 1903 och 1904 låg den invid norra portstolpen till norra porten å kyrkogårdens västra mur med inskriftsidan uppåt. C. F. Nordenskiöld uppger s. 60, att stenen ursprungligen lærer legat på »Kappelen», en backe, där först kapellet eller kyrkan var ämnad att byggas, därifrån flyttats av en bonde i Söderby till denna gård för att användas till bro vid ladugården, som dock sedan återförde runstenen till kyrkan. B. 925 visar stenen brusten i två stycken, nu finnes blott det större i behåll.

Ämnet är granit. Höjden är 1 m, bredden i storändan 65 cm, i lilländan 56 cm. Slingans bredd är 9—11 cm.

Ristningen är ställvis otydlig. I första ordet **suain** äro stavens topp och bistavens ändar fullt tydliga i **a**, runan för övrigt skadad genom avflagnig, vilket ock är fallet med **n**, varav eg. blott spetsen av **h**. bistaven är i behåll. Ordet »och» är ristat **nuk**; B. 925 visar därefter en punkt, som nu ej kan fastställas. I **suinal[tr]** är stenen avslagen nedanför **l**, dock synes nedtill 4 cm av **t**.

Å högra sidan är det första synliga 2 cm av foten till **a** i **[ra]jstu**, av vars **u**, såsom redan i B. 925, blott nedra hälften är i behåll med staven lutande åt höger, vilket ock är fallet i övriga **u**.

På stenens mittyta utom slingan står **fapur**, och av dennes namn finnes slutrunan **l** i behåll i slingan nedom **u** i **suain**.

Med de från B. 925 hämtade runorna inom [ ] är inskriften alltså följande:

suain nuk suinal[tr · ra]jstu — —l fapur

5   10   15   20   25

Namnet **suinaltr** motsvarar *Svenaldus de Rutuwik* Vbott. SD. IV, 646 (1339, afskr.). Översättning: Sven och Svenald reste (denna sten efter —l, sin) fader.

7 M.

2. Ög. 100. Ringarum.